

[Ømann.]

hvor langt, vi kan komme i retning af en præcisering af dette endnu ufuldkomne forslag.

Kjær Rasmussen: I ministerens forslag er der jo ganske konkret tale om, at der skal opbygges en social pensionsfond på grundlag af et særligt folkepensionsbidrag. Dette bidrag skal i årene 1971, 1972 og 1973 udgøre 1 pct. af skalaindkomsten og i tiden derefter 2 pct. af skalaindkomsten. Med hensyn til finansieringsformen vil der altså i realiteten blive tale om, at denne skal foregå via en ekstraskat. Vi har bemærket os, at denne ekstraskat eller særskat er proportional, og som tinget ved, er proportionalsskatter ikke just noget, som huer os, fordi vi anser dem for at være usociale. Vi må kraftigt anbefale udvalget, at finansieringen kommer til at ske ved en progressiv beskatning, således at de bredeste skuldre kommer til at bære de største byrder.

Vi har også bemærket os, at de socialpolitiske principper, der skal anvendes ved udbetaling fra fonden, ikke er fastlagt. Man kan altså meget let komme til at købe katten i sækken, dersom man uden videre sanktionerer regeringsforslaget. For os har det hele tiden været afgørende, at pensionerne skulle udbetales med lige store beløb til alle, og at pensionerne ikke skulle være indtægtsbestemte på den måde, at de største indtægter får de højeste pensioner. Laver man pensionslovgivningen på den måde, sker der jo det, at den skæve indkomstfordeling fortsætter i udbetalingen af de sociale ydelser. Vi må for vort vedkommende holde fast ved princippet: ens pension til alle. Men jeg ved naturligvis meget vel, at denne holdning ikke deles af alle partier til venstre her i salen. Så vidt jeg husker, så er det S-SF, der opererer med en indtægtsbestemt pension.

Vi har bemærket os, at tillægspensionen skal iværksættes ved særlig lov, og jeg må da indrømme ministeren, at det foreliggende fondsforslag ikke indicerer, at en indtægtsbestemt pension skal være endemålet. På den anden side ved vi jo heller ikke, hvilken politisk holdning der kommer til at ligge bag udformningen af det bebudede tillægspensionsforslag.

Det, vi derimod kan konstatere allerede nu, er, at den ægteskabelige status fortsat

skal være en faktor, der har indflydelse på alderspensionen. I dag får et pensionistægtepar kun halvanden pension, og regneeksemplet i slutningen af bemærkningerne til lovforslaget viser, at man vil fortsætte med dette. I vort parti har vi aldrig kunnet forstå, hvorfor den ægteskabelige stilling skal have indflydelse på størrelsen af alderspensionen. Jeg ved ikke, om ministeren har et svar på rede hånd her i dag. Hvis ministeren har det, så vil jeg meget gerne høre det. Anstændigvis burde det dog være sådan, at pensionen var lige stor, hvad enten man er gift eller ikke. Den nuværende ordning opfordrer direkte til skilsmisse.

Nu jeg er ved de nuværende pensionisters forhold, lad mig så også tilføje, at en forbedring af deres kår er tiltrængt, og de nuværende pensionister har jo ligesom ikke rigtig tid til at vente de 12 år, der går, før tillægspensionen folder sig ud. Der kunne gøres mere for vores nuværende pensionister, og vi tror egentlig ikke, at det i første række drejer sig om meget større pengeydelser. Derimod vil det nok vise sig, at ting som bedre omsorgshjælp, mere hjemmehjælp, bedre sygepleje og flere plejehjemspladser prioriteres højere blandt pensionisterne.

Med hensyn til fremtidsperspektiverne, så må det også her være stedet at sige lidt om dem, og det er jo rigtigt, som det er sagt af en tidligere ordfører, at regeringsforslaget er meget magert på dette punkt. Vi forestiller os en samfundspension, som omfatter alle dem, der ikke er i erhvervsarbejde, samfundspension til børn i stedet for børnetilskud, samfundspension til unge under uddannelse og til folk under omskoling og videreuddannelse, til folk, der ikke har ønske om selvstændigt erhvervsarbejde, fordi de f. eks. vil passe deres små børn, samfundspension til mennesker, der har en erhvervs-hæmning af psykisk, social eller anden art, til mennesker med utilstrækkelig erhvervsindtægt, f. eks. visse kunstnere og videnskabsmænd, samfundspension til ældre medborgere og strejkende arbejdere.

Vi forestiller os, at det må være muligt at fjerne det, man kan kalde arbejdstvangen, og vi tror bestemt ikke, at alle samfundsborgere på grund af en samfundspension pludselig falder hen i sløvhed og ikke mere gider bestille noget. Selvfølgelig gider menneskerne bestille noget, men der vil jo nok